



SENIOR

Biuletyn informacyjny Wielkopolskiej Rady Kregów Starszyny Harcerskiej i Seniorów

60-480 Poznań, ul. Wilków Morskich 23/25 tel. 503 695 023, e-mail: seniorzy@zhp.wlkp.pl

NUMER 224 (1) 2025

STYCZEŃ 2025



Postowie ustanowili 2025 rokiem: Stefana Żeromskiego, Antoniego Słonimskiego, Olgi Boznańskiej, Franciszka Duszeńki i gen. Kazimierza Sosnkowskiego. Będzie to także rok Millenium koronacji dwóch pierwszych królów, a także Polskich Bohaterów z Katynia, Miednoje i Ostaszkowa. Senat ustanowił rok 2025 rokiem: ks. prof. Józefa Tischnera, Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, Władysława Reymonta i Wojciecha Hasa. Senatorowie zdecydowali ponadto, że rok 2025 będzie także Rokiem Edukacji Zdrowotnej i Profilaktyki.



Oby nadchodzący rok był pełen radości, a zdrowie i pomyślność niech będą Waszymi stałymi towarzyszami – tego życzą członkowie prezydium Wielkopolskiej Rady Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów (na zdj. z gościem)

1.RELACJE



7 grudnia 2024 r. w Kaliszu odbyło się uroczyste spotkanie świąteczne Związku Piłsudczyków Okręg Wielkopolski, na które zaprosił członków KSH OWAR z Poznania jego członek – druh Kamil Cątek wraz z żoną paraolimpijką, a w którym brali udział m.in. przedstawiciele Związku Oficerów Rezerwy RP im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Związku Piłsudczyków RP, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Sportu i Turystyki, Kancelarii Premiera, Kancelarii Prezydenta RP.



Wydarzenie rozpoczęło się od wspólnego odśpiewania pieśni „My Pierwsza Brygada” prowadzonego przez kierownika poznańskiego chóru ARION Zbigniewa Ścigockiego oraz zespołu „Stawiszynianki”. Nie zabrakło oczywiście łamania się opłatkiem, który został pobłogosławiony przez zaproszonych księży. Związek Piłsudczyków jest stowarzyszeniem

gromadzącym ludzi ze wszystkich opcji politycznych kultywujących tradycję i pamięć o wszystkich ojcach niepodległości. Jak wspominał Grzegorz Kuświk – gen. Bryg. Związku Piłsudczyków „Czas kiedy oni się różnili minął, a my im wszystkim jesteśmy dzisiaj



wdzięczni za to, że Polska jest i możemy dzisiaj rozmawiać po polsku”. Podczas spotkania w



Kaliszu zostały wręczone różne odznaczenia i medale – w tym **Medal 35-lecia Związku Piłsudczyków RP** – wręczony został m.in. harcmistrzynie ZHP Barbarze Król.

/Leszek Dąbrowski – KSH OWAR – Poznań/



Grudzień to czas podsumowań i snucia planów. Z możliwości tej skorzystali także **członkowie Kręgu Seniorów Harcerskich Ziemi Trzemeszeńskiej**. 10 grudnia we wtorek po południu spotkali się w restauracji Qrnik w Trzemesznie, by w przedświątecznej atmosferze zaśpiewać kolędy oraz zaplanować kolejne działania. Zebranych powitał komendant kręgu phm. Ireneusz

Kasprzyk. Wyraził radość, że drużyny i druhowie przybyli niemalże w 100%. Miłą niespodzianką były także odwiedziny członkini Komendy Hufca ZHP Trzemeszno p.wd.



Michaliny Łabęckiej oraz przybocznej 6 Gromady Zuchowej „Przyjaciele Indian” dh. Zofii Przybylskiej. Drużyny okazały się prawdziwymi Mikołajką i elfką, które obdarowały obecnych prezentami. Były to ekologiczne torby udekorowane przez zuchy z „Przyjaciół Indian”. Przypomnijmy, że zbliżający się ku końcowi 2024 rok był czasem aktywności dla Kręgu Seniorów Harcerskich Ziemi Trzemeszeńskiej. 12 marca 2024 roku w budynku Domu Kultury w Trzemesznie w czasie

comiesięcznej zbiórki obchodzili Dzień Kobiet. Nie zabrakło życzeń, kwiatów i drobnych

upominków. 15 czerwca tego roku przedstawiciele kręgu wzięli udział w Patronalnym Dniu Skupienia Wspólnoty Skulskiej w Skulsku. Był to czas wymiany doświadczeń oraz okazja do spotkania z przedstawicielami innych Harcerskich Kręgów Seniorów. 12 lipca 2024 roku odwiedzili Stację Harcerską Nieobozowej Akcji Letniej w Chałupskach. Wiadomo, że harcerzem jest się całe życie,



a możliwość zobaczenia obozowiczów przywołała piękne wspomnienia. W dniach 16-25 lipca komendant kręgu phm. Ireneusz Kasprzyk został komendantem obozu Hufca ZHP Trzemeszno w Białej k/Tucholi. Sprawdzał się w tym zadaniu na 6 PLUS. 14 września tego roku członkowie Kręgu Seniorów Harcerskich Ziemi Trzemeszeńskiej wcielili się w postaci znanych Trzemesznian, biorąc udział w grze miejskiej zorganizowanej przez Hufiec ZHP

Trzemeszno p.n. „Z historią nam po drodze...”. Kulminacyjnym efektem działań Kręgu było zorganizowanie zlotu Kręgów Seniorów Harcerskich dnia 17 września 2024 roku w Gołąbkach. Tym razem hasłem spotkania było „Pamiętaj, to harcerstwo łączy - upowszechnianie tradycji harcerskich”. Pojawili się zaprzyjaźnieni seniorzy z Mogilna, Słupcy, Gniezna, Janowca Wielkopolskiego oraz przedstawiciele prezydium WR KSHiS. Całorocznie seniorzy włączali się także w aktywności organizowane przez Hufiec ZHP Trzemeszno. A co w nowym roku? Na pewno kolejne spotkanie wrześniowe. Jaki będzie miało tytuł? Tego na razie nie zdradzimy, ale znając członków Kręgu Seniorów Harcerskich Ziemi Trzemeszeńskiej będzie o tym głośno.

/phm. Ireneusz Kasprzyk – KSH Ziemi Trzemeszeńskiej/



Z inicjatywy pani Kariny Horowskiej- Lewandowskiej z Fundacji Inicjatyw Społecznych realizującej Program na rzecz Osób Starszych „Aktywni +” dnia 14 grudnia odbył się spacer po Osiedlu Warszawskim (spacery po osiedlu były już

kilkakrotnie organizowane – jak widać to ciekawa część Poznania). Tym razem przewodnikami byli miłośnicy Osiedla w osobach pani Anny Harężlak –Grzes i jej męża. Zwiedzaliśmy północną, tzw. starą jego część poznając ważne miejsca od początku rozwoju i rozbudowy osiedla, poprzez okres II wojny światowej, czas powojenny – aż po czas dzisiejszy. Przypomniane zostały ważne wydarzenia i osoby, które je tworzyły. Mimo niesprzyjającej



pogody w spacerze uczestniczyło dużo ludzi – w tym i mieszkańcy osiedla. Wszyscy ogrzali się w



gościnnej SP nr 46 przy gorących napojach, kanapkach, ciastkach. Pan Michał Grześ – mieszkaniec osiedla wyświetlał zdjęcia ilustrujące wygląd osiedla w latach przedwojennych i powojennych, a także związane z harcerstwem w tym okresie. Była długoletnia instruktorka szczepu ZHP przy szkole przedstawiła krótko historię harcerstwa na osiedlu. Szczególnie

zainteresowani tym byli seniorzy ZHP, których duża grupa z Poznania i okolic brała udział w wydarzeniu. Mieszkańcy osiedla obecni i dawni uzupełniali wiadomości o obiektach na fotografiach. Wszyscy byli pod wrażeniem tak ciekawej wycieczki. Dziękujemy organizatorom i przewodnikom.

/Leszek Dąbrowski – KSH OWAR Poznań/



Delegacja senierek z KSiSH „Wiarusy” z Wrześni dołączyła do hufcowej wyprawy po Betlejemskie Światło Pokoju. Po dwudniowym pobycie

w Zakopanym, podczas którego byłyśmy na Gubałówce, odwiedziliśmy grób Małkowskich i braliśmy udział w uroczystym „Świeczkowsku”. Światło odebraliśmy dnia 15 grudnia od Naczelniczki ZHP podczas mszy świętej na Głodówce. Zadowoleni, z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku wróciliśmy do Wrześni, by dalej przekazywać światło mieszkańcom naszego miasta z tegorocznym hasłem: „Kochaj czynem”.

/hm Anna Paluszak – KSH „Wiarusy” – Września/





Wojciech Jurkowski –
15 grudnia 2024 r. 12.50
– Głodówka



Przekazanie Świata Betlejemskiego - I oto nadszedł 16 grudnia dzień długo oczekiwany, w którym zuchy i harcerze oraz seniorzy z Chorągwi Wielkopolskiej ZHP przybyli do Bazyliki kolegiackiej Matki Bożej Nieustającej Pomocy, św. Marii Magdaleny i św. Stanisława Biskupa aby odebrać Światło

Betlejemskie, które otrzymaliśmy od skautów słowackich. Przekazanie Świata Betlejemskiego odbyło się na specjalnej mszy świętej koncelebrowanej przez biskupa Grzegorza Balcerka oraz kapelana Chorągwi księdza p.wd. Artura Wojczyńskiego. Gościem specjalnym był wiceprezydent Mariusz Wiśniewski, który zawsze jest obecny na uroczystościach lub imprezach organizowanych przez ZHP. WR KSHiS reprezentowali hm. Gabryś Jaskulska, hm. Barbara Król, hm. Urszula Kocikowska, phm. Piotr Pers, p.wd. Zdzisław Firlej, p.wd. Jarosław Gendera. Wreszcie nadszedł moment przekazania światła harcerzom - delegacjom



delegacjom hufcowym, delegacjom drużyn i kręgów, a także mieszkańcom Poznania. Aktu przekazania światła dokonał biskup Grzegorz Balcerk wraz z kapelanem Chorągwi oraz Komendantem Chorągwi Wielkopolskiej ZHP hm. Maciejem Siwiakiem. Po światło ustawiła się długa kolejka - oczywiście nie zabrakło seniorów, a Światło Betlejemskie w imieniu Wielkopolskiej Rady Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów odebrała delegacja w składzie hm. Gabriela Jaskulska, hm. Urszula Kocikowska, phm. Piotr Pers. Biskup Balcerk przekazał na ich ręce życzenia dla

wszystkich seniorów harcerskich. Na zakończenie uroczystości część uczestniczących w uroczystości seniorów stanęła do pamiątkowego zdjęcia z komendantem Chorągwi Maciejem Siwiakiem oraz wiceprezydentem Mariuszem Wiśniewskim, a następnie przedstawiciele Kręgu „OWAR” udali się do kościoła św. Jana Za Murami gdzie przekazano na ręce goszczącego chętnie seniorów Proboszcza parafii Betlejemskie Światło Pokoju.

/phm. Piotr Pers – KSH OWAR – Poznań, fot. Michał Narojczyk, Adam Kędziora/ZHP/



Krąg Seniorów "Szare Mundury" Hufiec ZHP Złotów

- Boże Narodzenie to czas, który zbliża nas do siebie w sposób wyjątkowy.

W tym magicznym okresie zapominamy o codziennych troskach i na chwilę zatrzymujemy się, by zanurzyć się w tym, co naprawdę ważne. To moment, kiedy serca napełniają się radością, a domy rozbrzmiewają kolędą, ciepłem i miłością. **16.12** nasz Krąg spotkał się na świątecznej zbiórce. Była gawęda, kolędy, upominki, poczęstunek i świąteczna atmosfera. Składaliśmy sobie serdeczne życzenia. Członkowie Kręgu życzą Harcerskiej Braci Hufca ZHP oraz Przyjaciołom by ten nadchodzący czas przyniósł wszystkim zdrowie, spokój i szczęście. By te Święta i Nowy Rok był czasem spokoju, miłości i bliskości. Niech magiczna noc Bożego Narodzenia wypełni nasze serca radością. **WESOŁYCH ŚWIĄT! SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO ROKU!** */hm. Maria Rumińska – KSH „Szare Mundury” – Złotów/*



W dniu 19 grudnia br. Krąg Seniorów ZHP „Warta” w Koninie spotkał się w „Jaskółce” w Kazimierzu Biskupim na tradycyjnym opłatku.

Sala udekorowana świątecznie. Na stole pojawiło się Światło Betlejemskie przyniesione przez Komendanta Hufca. Spotkanie składało się z dwóch części - pierwszej poświęconej harcówce i drugiej - świątecznej.

Odśpiewanie hymnu Kręgu było początkiem uroczystości, a następnie Komendantka Kręgu p.wd. Hanna Kurzawa powitała zaproszonych gości: Wójta Kazimierza Biskupiego - Grzegorza Maciejewskiego, wiceprzewodniczącą WR KSHiS hm. Barbarę Król, Komendanta Hufca Konin hm. Tomasza Rybarczyka, dyr. GOK w Kazimierzu B. - Jerzego Maciejewskiego i wszystkich obecnych na sali, a wśród nich dh Leszka Dąbrowskiego z Kręgu Owar z Poznania. Komendantka krótko opowiedziała o dziejach kręgu i o braku



własnego kąta na zbiórki. Spotkania w Klubach Konińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej nie oddawały w pełni harcerskiej atmosfery. Marzyliśmy o własnym kącie - i jest lokal, znalazł się, ale w Kazimierzu. Zwróciliśmy się z prośbą do p. Wójta, który pozytywnie ją załatwił. Mamy swoją Harcówkę! Dlatego szczerze i serdecznie podziękowaliśmy za ten wspaniały gest. Druga część spotkania to Święta. Zaczęliśmy je gawędą wygłoszoną przez dh Jadzię Brzezińską na temat

tradycji Bożego Narodzenia. W klimat świąt wprowadziła nas kolęda "Wśród nocnej ciszy". Dh Genia Dąbek odczytała fragment Pisma Świętego odnoszący się do tych świąt. Minutą ciszy uczciliśmy pamięć tych co odeszli na Wieczną Wartę. I wreszcie życzenia i prezenty. Komendantka Kręgu życzyła spokoju, radości u boku kochających nas i życzliwych nam ludzi. Serdeczne życzenia popłynęły ku nam od gości i wreszcie dzielenie się opłatkiem. Miało być wirtualnie, ale jak to robić na odległość, jak dziękować za prezenty... Bez "MISIA" nie daliśmy rady. No i wreszcie kolacja wigilijna. Tradycyjne potrawy pojawiły się na stole: barszczyk, ryba, śledzie, grzybki..... W przerwach konsumpcyjnych śpiewaliśmy kolędy. Atmosfera była wręcz rodzinna. Aż tu trąbka wezwała nas do domu. Pożegnaliśmy się w tradycyjnym kręgu z przestaniem iskierki przyjaźni. Chętni mieli możliwość obejrzenia naszej harcówki. Towarzyszyło im kilkoro druhów "Warty" oraz Komendant Hufca, którzy stanęli do zdjęcia z płaskorzeźbą – prezentem do harcówki od prezydium WR KSHiS.



/pvd. Hanna Kurzawa – KSH „WARTA” Konin/



Na spotkanie opłatkowe Kręgu SHiS „Płomienie” z Czerwonaka, które odbyło się 19 grudnia w restauracji „U Konara” zaproszono władze Hufca ZHP Czerwonak na czele z

Komendantką hm. Tatianą Kędziorą oraz panią Krystynę Dybę z KPH, a także Prezydium WR KSHiS, z którego uczestniczyli hm. Urszula Kocikowska, phm. Piotr Pers i pvd. Zdzisław Firlej. Spotkanie prowadziła komendantka „Płomieni” – hm. Gabriela Jaskulska. Na pięknie przystrojonym stole znalazła się lampka z Betlejemskim Światłem Pokoju. Po powitaniu komendantka rozdała przygotowane małe opłatki i wszyscy, bez chodzenia złożyli sobie życzenia świąteczne. Uczczono też chwilą ciszy nieobecną już w Kręgu druhen Basię Klemens. Uroczystym momentem było złożenie życzeń



urodzinowych hm. Ewie Banaszak wraz z odczytaniem przez hm. Urszulę Kocikowską listem gratulacyjnym od Naczelniczki ZHP. W rozdanych przez druhen Gabrysię kolorowych SENIORACH była wzmianka o jubileuszu i harcerskim życiorysie jubilatki, więc biuletyn cieszył się powodzeniem. Wniesiono na stół tradycyjne potrawy wigilijne – przy kawie i herbacie nie zabrakło też pachnących pierników Gabrysi, która słynie z ich wypieków.

Gawędziliśmy i śpiewaliśmy kolędy i ulubione piosenki Kręgu, do których akompaniował druh Heniu Wereda. Był też Gwiazdor, który rozdał pamiątkowe prezenty wykonane makramą. Spotkanie było bardzo uroczyste i upływało w miłej, rodzinnej atmosferze. Zakończono kręgiem przyjaźni. */hm. Urszula Kocikowska – prezydium WR KSHiS/*

2.DO POCZYTANIA



ZHP Świat - Strona Główna - MAM BRATA NA KOŃCU ŚWIATA – artykuł z wydawnictwa „Ognisko harcerskie” – Październik - Grudzień 2024.

O globalnym wychowaniu i globalnym braterstwie.

Pierwszy dzień Światowego Zlotu Harcerstwa Polskiego dobiega końca. Różnorodny gwar tętni między wierzchołkami wysokich świerków oświetlanych przez ostatnie promienie słońca. Wydeptanymi w lesie ścieżkami, strumienie młodych ludzi płyną kaskadami na wielką polanę. Jej środek wyznacza stos drewna, ułożony w sposób przekazywany z pokolenia na pokolenie. Powinien rozpaść się od jednej zapałki. Wśród słów angielskich, niemieckich, francuskich, hiszpańskich, szwedzkich i innych da się wyłowić polskie „druh”, „chusta”, „sprawność”, „śpiewnik”, „gitara”, „zastęp”. Wszyscy ustawiają się w końcu w równy krąg i nieruchomieją. Zapada cisza, w której słychać wieczorne nawoływanie ptaków i szum z odległej szosy. Błyska promyk ognia i z sekundy na sekundę potężnieje. Gdy jest już odpowiednio duży, ktoś intonuje „*Już rozpałiło się Ognisko...*” a jego śladem podąża tysiąc innych głosów. Pieśń śpiewana jest z radością, ale i zadumą. Uważny słuchacz wyłowi z niej angielski spokój, latynoską żywiołowość, francuską delikatność oraz polską tęsknotę. Melodię znają wszyscy doskonale, nikt nie gubi rytmu oraz nie myli polskich słów tekstu. Obok siebie siedzą małe zuchy i siwe druhy, harcerze w wieku studenckim i wiekowi druhowie, którzy już wiele lat temu przeszli na emeryturę, instruktorki w sile wieku i małe dziewczynki oraz nastoletnie harcerki. Różne kolory chust, różne naszywki, różne kroje mundurów,.... *Siedzą harcerki przy płomieniach, ciepły blask ognia skupia je, wszystko co złe to szuka cienia, do światła dobro garnie się...*” Wszystkie różnice odpywają w dal, przestają mieć jakiegokolwiek znaczenie. *Mówiłaś druhenko komendantko, że zaufanie do nas masz, że wierzysz w nasze szczere chęci, wszak Ty harcerskie serca znasz ...*”. Gdzieś tam przebiega wersja „druhu komendancie”. Ktoś patrzy w oczy swojej pierwszej miłości. Ktoś ściska rękę swojej żony, z którą świętował w zeszłym roku złote wesele. Ktoś inny dostrzega przyjaciela z drugiego końca świata, którego nie widział od kursu podharcemistrzowskiego dwadzieścia lat temu. Ktoś inny posuwa się trochę, aby zrobić miejsce na kocu przyjacielowi, z którym przez ostatnie 5 lat spędził niezliczone godziny planując i prowadząc pracę instruktorską. Brat z bratem, siostra z siostrą. Strażnik ognia dorzuca kolejnych dREW. Ognisko płonie coraz jaśniej. Rozpoczyna się kolejna pieśń. *I choć nas dzieli może tysiące wiosek i mil, nie zapominaj razem spędzonych chwil. Tę leśną serenadę śpiewam dla ciebie, obozowe tango, które znów połączy nas...*”. Czy Ci ludzie spotkaliby się, gdyby nigdy nie powstało polskie harcerstwo i gdyby nie objęło ono swoim zasięgiem całego świata? Czy te wszystkie znajomości, przyjaźnie, małżeństwa, miały szansę zaistnieć? Kto wówczas by nas inspirował, do czynienia tego Świata trochę lepszym niż go zastaliśmy? I wreszcie jak wyglądałaby przyszłość polskich społeczności rozsianych po całym globie? My Polacy jesteśmy narodem emigrantów. Oblicza się, że poza granicami naszego Kraju może mieszkać nawet 20 milionów Polaków i osób polskiego pochodzenia. Dramatyczne momenty naszej historii, represje polityczne i kryzysy gospodarcze powodowały kolejne fale wyjazdów z ziem polskich. Podczas długich lat, to właśnie na emigracji, panowały lepsze warunki do rozwoju nauki i kultury polskiej. Dlatego zarówno utwory literackie Mickiewicza, Słowackiego oraz Norwida, kompozycje muzyczne Chopina, a także odkrycia naukowe Marie Curie-Skłodowskiej, osiągnięcia inżynierskie Ernesta Malinowskiego i Rudolfa Modrzejewskiego były tworzone i dokonywane na emigracji. Kiedy powstawało polskie harcerstwo, ziemie Polskie były pod zaborami. Dla ojca ruchu skautowego, Andrzeja Małkowskiego bardzo ważne było tworzenie drużyn harcerskich wszędzie, gdzie mieszkają

Polacy, w tym między innymi w Stanach Zjednoczonych. Bardzo młody ruch harcerski, także ten emigracyjny od razu musiał włączyć się w walkę o niepodległość i granice Polski. Wiemy, że w Armii gen. J. Hallera, wśród ochotników z USA i Francji byli harcerze. Druga Wojna Światowa poza strasznymi zniszczeniami przyniosła również kolejną falę emigracji, tym razem politycznej. Dla wielu harcerek i harcerzy okresu wojny, tych którzy bezpowrotnie stracili swoje rodziny, albo dla tych, których rodzice byli w wojsku to drużyny harcerskie stawały się najbliższą rodziną. Moim zdaniem do dzisiaj zostało to w charakterze ZHP Świat. Harcerstwo tworzy dzisiaj globalną wspólnotę braterstwa. W obecnych czasach ruch harcerski stwarza również jako jedyną na taką skalę, okazję by Polki i Polacy z całego Świata poznawali się, razem współpracowali i wzrastali we wspólnych wartościach. Jest też miejscem spotkania i łączenia się wielu fal emigracji, pozostając jednocześnie organizacją co roku odmładzającą się, ale również opierającą się na doświadczeniu i mądrości seniorów harcerskich. Harcerstwo łączy, skupia razem, zbliża do siebie, uczy współdziałania. Jeżeli spytacie się harcerkę lub harcerza z Londynu, Nowego Jorku, Aix-en-Provence czy Sztokholmu skąd wywodzą się Twoi najlepsi przyjaciele – ze szkoły, koła zainteresowań czy klubu sportowego, to w wielu przypadkach dowiedziecie się, że jednak z harcerstwa. Służba instruktorska stanowi jednocześnie świetną szkołę zarządzania, odpowiedzialności, ofiarności, jak i budowania pewności siebie i stawiania sobie ambitnych celów. Spotykając się z Polakami na całym świecie zauważyłem, że bardzo często najaktywniejsi liderzy społeczności, inicjatyw i organizacji polskich za granicą, to instruktorzy harcerscy. Jeżeli ktoś urodzony poza krajem bardzo dobrze mówi po polsku, to również najczęściej harcerka albo harcerz. Jednocześnie, posiadanie dwóch tożsamości – polskiej i kraju zamieszkania jest bardzo wymagające, ale też niezwykle wzbogacające. Musimy pamiętać, znajomość języka polskiego to również klucz do kultury, literatury, trochę innego rozumienia świata, do wielu innych znaczeń tych samych wyrazów. Inaczej brzmi w uszach Polaka słowo Wisła czy Wawel, a inaczej w uszach osoby, która z Polskością nie czerpie swoich sił. Oglądałem kiedyś reklamę szkoły językowej – młodzi ludzie siedzący w parach mieli się przedstawić drugiej osobie i porozmawiać z nią chwilę. Nie mogli się niestety porozumieć, bo jedna osoba mówiła tylko po niemiecku, a druga tylko w hindi albo jedna po hiszpańsku a jej rozmówca po angielsku. I w pewnym momencie z „offu” padało polecenie po polsku – „a teraz zamieńcie się stronami” i nagle wszyscy odkrywali, że tym językiem, w którym mogą ze sobą porozmawiać i zawrzeć przyjaźnię jest właśnie nasz język ojczysty, bo wszystkie te osoby były polskiego pochodzenia. Na Światowych Złotach Harcerstwa Polskiego widzimy te sceny bardzo często. Harcerki i harcerze z Argentyny, z Kanady, z Francji, z Niemiec i z Wielkiej Brytanii porozumiewają się po polsku i ta polskość mocno przybliża ich do siebie. Dla naszej rodziny, która z powodu wykonywanego przeze mnie zawodu przeprowadza się z miejsca na miejsce, harcerstwo jest niezwykle ważne. Wszędzie tam, gdzie jesteśmy, daje nam ono oparcie i świadomość, że jesteśmy wśród swoich i u siebie. Stanowi niezwykle istotny element łączący poszczególne etapy naszego życia. „Do Ojczyzny wracają me marzenia, Do Ojczyzny chciałbym znowu pójść.” Czuwaj!

Mateusz Stąsień hm.

Konsul Generalny RP w Londynie w latach 2018-2024

Zastępca Konsula Generalnego RP w Nowym Jorku w latach 2012-2016

Komisarz Zagraniczny ZHR w latach 2004-2008

Wódz Zuchowy, Drużynowy 1002 Warszawskiej Gromady Zuchowej

Legion Marsowy - Cedry w latach 1994-1999



Wydział Wychowania Duchowego i Religijnego Główniej Kwatery ZHP

◆ TEIZM, AGNOSTYCYZM, ATEIZM ◆

Wierzący, niewierzący i wiedzący. Teiści, ateiści i agnostycy. Te terminy krążą w przestrzeni publicznej, ale często nie rozumiemy dokładnie co oznaczają i miewamy trudności ze stosowaniem ich do samych siebie.

◆ Teizm to wiara w istnienie przynajmniej jednego bóstwa (z gr. theos - bóg). Jeżeli ktoś wierzy w istnienie tylko jednego bóstwa to jest monoteistą (z gr. monos – jedyny), jeżeli wierzy w wielu bogów to jest politeistą (z gr. polys – liczny). Chrześcijanie, żydzi i muzułmanie określają się jako monoteiści (choć muzułmanie uważają chrześcijan za politeistów). Większość hinduistów to z kolei politeiści. Sytuacja buddystów jest... skomplikowana, ale przynajmniej część z nich nie zakłada istnienia żadnych istot nadprzyrodzonych.

◆ Wiara to mówiąc najprościej uznawanie czegoś za prawdziwe, nawet gdy nie mamy wystarczającej wiedzy lub dowodów. Gdy moja córka powie mi, że posprzątała swój pokój, mogę tego nie sprawdzać i jej uwierzyć. Mogę też to sprawdzić i wtedy będę wiedział, jak naprawdę jest. Nie będzie już wtedy miejsca na wiarę – przekonanie, że pokój jest posprzątany, będzie pewnością, zaś w przekonanie przeciwne nie będę już mógł uwierzyć.

◆ Agnostycyzm to pogląd, według którego niemożliwe jest ustalenie, czy bóg lub bogowie istnieją, czy też nie. Termin ten używany jest też jednak w innym znaczeniu – jako brak stanowiska tu i teraz, czy Bóg lub bogowie istnieją, czy nie. Nie musi to wówczas wynikać z nierozstrzygalności tematu, może być związane po prostu z brakiem odpowiednich informacji.

◆ Ateizm to brak wiary w istnienie jakiegokolwiek bóstwa, przeciwieństwo teizmu. Tym mianem w starożytnym Rzymie określano... chrześcijan, ponieważ nie składali ofiar bogom tak jak inni mieszkańcy imperium. Wielu niewierzących określa siebie mianem racjonalistów albo sceptyków. Nie jest to jednak określenie jednoznaczne, gdyż wiele osób wierzących też się tak określa.

◆ Podział na teistów, ateistów i agnostyków nie odzwierciedla w jak różnorodny sposób ludzie podchodzą do kwestii wiary. Aby doprecyzować te sprawy R. Dawkins w swojej książce "Bóg urojony"* zaproponował siedmiostopniową skalę znaną jako "skala teistycznego prawdopodobieństwa":

1. Silny teista: bóstwo istnieje na 100%; wiem, że istnieje i nie muszę wierzyć.
2. W praktyce teista: bóstwo istnieje prawie na pewno (nawet na 99%), nie mam pewności, ale głęboko wierzę, że bóstwo istnieje, i na tym założeniu opieram swoje postępowanie.
3. Słaby teizm: bóstwo istnieje na ponad 50%, nie mam pewności, trochę wątpię, ale i tak wierzę w bóstwo.
4. Agnostycyzm (w opisanym wyżej szerszym znaczeniu): 50/50, istnienie i nieistnienie bóstwa są równie prawdopodobne.
5. Słaby ateizm: nie wiem, czy bóstwo istnieje, jest na to mniej niż 50% szans, jestem sceptyczny.
6. W praktyce ateista: bóstwo najprawdopodobniej nie istnieje, choć nie można tego wykluczyć. Szanse na jego istnienie są bliskie zeru i na tym założeniu opieram swoje postępowanie.
7. Silny ateista: wiem na pewno, że bóstwo nie istnieje. Prawdopodobieństwo istnienia bóstwa wynosi 0% (dodać tutaj należy, że lista zjawisk o zerowym prawdopodobieństwie wystąpienia jest dość specyficzna**).

◆ Paradoks polega na tym, że większość ludzi wierzących określa się jako 1 (choć wiedza wyklucza wiarę) a większość ateistów określa siebie jako 6 a nie 7, ponieważ większość osób określających się jako niewierzące to sceptycy, którzy budują swój światopogląd na podstawie dowodów i są gotowi go zmienić, gdy zmienią się te dowody (poza tym ciężar

dowodu spoczywa na tym, kto twierdzi, że coś wie, a nie na tym, kto twierdzi, że czegoś nie wie).

◆ A gdzie Ty jesteś na skali teistycznego prawdopodobieństwa? Na jakim miejscu jesteś, jeżeli chodzi o bogów i boginie z innych niż Twoja religii?

◆ Niezależnie od tego, gdzie jesteśmy na skali Dawkinsa bądźmy na tyle uprzejmi, aby przed ujawnieniem swoich poglądów dodać zwrot stylu: "wierzę, że" albo "moim zdaniem". Prezentowanie swoich poglądów jako faktów zamyka przestrzeń do dyskusji.

3.KOMUNIKATY



Komenda Wspólnoty Seniorów ZHP w Skulsku uprzejmie prosi komendantów kręgów o niezwłoczne uregulowanie niezapłaconych rocznych składek członkowskich za 2023 i 2024 oraz o wpłatę składek na 2025 w wysokości 6,00 złotych za członka kręgu / bez zmian/ na konto Wspólnoty. Przy wpłacie składek należy dodać adnotację – nazwa kręgu, za ile osób i za który rok wpłata.

To samo dotyczy zaległej zapłaty za tabliczki epitafijne przyznane przez Kapitułę Wspólnoty – kwota 45,00 zł za tabliczkę – proszę wpisać nazwę wnioskodawcy i nazwisko osoby, dla której jest tabliczka. Kwoty za tabliczki z 2025 r. należy wpłacić po akceptacji wniosku przez Kapitułę. Termin składania wniosków upływa 27 lutego 2025 r. Należy je przesać na adres andrzej.wolski@vp.pl

Dane do przelewów: Hufiec ZHP Konin nr konta 97 1090 1199 0000 0001 1906 8379.

Z harcerskim pozdrowieniem CZUWAJ!

Komenda Wspólnoty Skulskiej



Komenda Wspólnoty Seniorów ZHP im. księdza hm. Antoniego Bogdańskiego w Skulsku zaprasza dnia 11 stycznia 2025 r. na godz. 11.00 na Opłatek Wspólnoty – tym razem do KIJOWCA

(Świetlica Gminna). Koszt 45,00 zł płatne przelewem na konto Hufca ZHP Konin 97 1090 1199 0000 0001 1906 8379 z dopiskiem „Opłatek

Wspólnoty – Krąg za osoby”. Zapisy na adres jerzylipinski233@wp.pl i płatność do dnia 4 stycznia 2025 r.



Komunikat od phm. Roberta Przykuckiego – Komendanta Złotu Chorągwi Wlkp. ZHP w 2025 r. w Gnieźnie:

Zakładamy możliwość noclegu dla seniorów, jednak mając świadomość wymaganych udogodnień będziemy organizować obiekt który to zapewni (prysznic, łóżka) Będzie on - zakładamy - odpłatny niezależnie od uczestnictwa w Zlocie. Chętne osoby będą

mogły przyjechać wcześniej lub zostać dłużej, jednak uzależnienie to jest od pojemności bazy noclegowej. Program Złotu dla Seniorów obejmuje 2 maja z założeniem startu w Poznaniu lub Gnieźnie. Z obu miejsc ruszać będą autokary, które spotykają się w muzeum w Dziekanowicach. W programie przedpołudnia jest objazdowe zwiedzanie miejsc historycznych związanych z rocznicą oraz harcerstwem ziemi gnieźnieńskiej. Następnym punktem jest obiad w Gnieźnie, uczestnictwo w Jarmarku Hufców na terenie centrum oraz spotkanie przy ognisku. Klamrą spinającą zlot będzie koncert w katedrze oraz wieczorne jej zwiedzanie. Słyszałem o deklaracji dh Komendanta Chorągwi, jesteśmy otwarci na uczestników spoza naszej Chorągwi jednak chcielibyśmy zamknąć się w ilości 100

osób. Mail Biura zlotowego zlot2025@zhp.wlkp.pl jest zawsze do dyspozycji w razie jakichkolwiek pytań

Jak wszystkie kwestie (programowe i logistyczne) zostaną ustalone, to pojawi się jeszcze raz formularz zgłoszeniowy uwzględniający możliwe warianty uczestnictwa (dojazd, nocleg, itp.).



Zapraszamy na wczasy do Dziwnówka 10-16.05.2025 r. - Komenda Hufca ZHP wraz z Kręgiem Instruktorów i Starszyny Harcerskiej "Waganci" ze Stargardu, zapraszają na wczasy wiosenne "Szukamy Wiosny", do Ośrodka Wypoczynkowego Złota Rybka w Dziwnówku, w dniach 10-16 maja 2025 r. Zakwaterowanie w pokojach 2-osobowych z łazienkami.

Wyżywienie: Śniadanie (szwedzki stół), obiadokolacja. W programie: wycieczki oraz bogaty program kulturalny i harcerski. Koszt pobytu: 1.008 zł/ osobę. Zgłoszenia do 30.01.2025 r. na telefon Maria Drabot 512 575 768 lub drabotmaria@wp.pl.



4.Z ŻAŁOBNEJ KARTY



8 grudnia br. odeszła na Wieczną Wartę urodzona w 1941 r. hm. Aniela Kmiecik - zasłużona instruktorka Hufca ZHP Szamotuły, Kręgu Starszyny Harcerskiej i Seniorów "Matecznik" oraz 10 Środowiskowego Szczepu Harcerskiego "Antydes". Cześć Jej Pamięci!



CZEŚĆ JEJ PAMIĘCI...

REDAKCJA BIULETYNU ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO DOKONYWANIA SKRÓTÓW I KOREKTY

NADSYŁANYCH TEKSTÓW I NIE BIERZE ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA ICH TREŚĆ.

REDAKTOR i OPRACOWANIE TECHNICZNE: hm. BARBARA KRÓL

barbara.krol@zhp.net.pl, basia_krol@o2.pl

